

Τα γκρουπούσκουλα της κρίσης

Της **Άννας Καραμανλή**
βουλευτή ΝΔ

Πριν ήταν οι μπαχαλάκηδες και οι γνωστοί άγνωστοι των Εξαρχείων, ενώ κάπου χαμένοι στο 0,6% ήταν οι μελανοχίτωνες, οι Περίανδροι και τα περιθωριακά νούμερα της Χρυσής Αυγής. Τώρα με άλλοθι την κρίση και με τη νομιμοποιητική σφραγίδα της οργής του κόσμου, που εκφράζεται τυφλά στην κάλπη, τα γκρουπούσκουλα πιστεύουν ότι ήρθε η ώρα τους, ότι είναι το σωστό timing το περιθώριο να γίνει πυρήνας...

Γρονθοκοπήματα και κλοτσιές μέρα μεσημέρι ανάμεσα στον κόσμο στο «δεξιό» Ν. Μαραντζίδη, που τολμά να μιλά και να γράφει. Ομάδα φυσικά, για να μην υπάρχει κίνδυνος για τα παλικάρια που επιτέθηκαν! Ομάδες ήταν πάντα -κοπάδια για την ακρίβεια- για να δίνουν θράσος και όχι θάρρος ο ένας στον άλλον. Θράσος για να επιτίθενται με βία ενάντια στον ορθό λόγο του ιδεολογικού αντιπάλου.

Πριν από λίγο καιρό έσπασαν το αυτοκίνητο του Π. Μανδραβέλη, που επίσης τολμά να γράφει και να μιλά φιλελεύθερα χωρίς -ισμούς και κορόνες... Αναρωτιέμαι όμως: Όλοι αυτοί που φρόντισαν με τα πύρινα λόγια τους να βαφτίσουν τους απέναντι «παπαγαλάκια», «προσκυνη-

μένους», «ξεπουλημένους» κ.λπ., όλοι αυτοί που για μερικές ψήφους και για πέντε λεπτά δημοσιότητας ωρύνονται

Ομάδες ήταν πάντα -κοπάδια για την ακρίβεια- για να δίνουν θράσος και όχι θάρρος ο ένας στον άλλον. Θράσος για να επιτίθενται με βία ενάντια στον ορθό λόγο του ιδεολογικού αντιπάλου. Πριν από λίγο καιρό έσπασαν το αυτοκίνητο του Π. Μανδραβέλη, που επίσης τολμά να γράφει και να μιλά φιλελεύθερα χωρίς -ισμούς και κορόνες...

σαν αφιονισμένοι ιεροκήρυκες του μεσαίωνα, κατονομάζοντας μάγισσες και δαίμονες, δεν έχουν ευθύνη; Και καλά οι νεοναζί που κυριολεκτικά τρέφονται από την κατάπτωση των δημοκρατικών αρχών και του δημοκρατικού διαλόγου. Οι άλλοι; Οι προοδευτικοί και κάποτε «φωτισμένη Αριστερά»; Μόλις το 5%-6% έγινε 25%-26%, γυάλισε το μάτι τους στην προοπτική της εξουσίας και μετατράπηκαν σε αμοραλιστές, εκμεταλλευτές της κοινωνικής δυστυχίας, ενώ ξέρουν ότι εύκολος δρόμος δεν υπήρχε; Δεν φλερτάρουν συνεχώς με εξτρεμιστές του ευρύτερου χώρου τους με όλα όσα εμπρηστικά καθημερινά εκτοξεύουν, αλλά μετά καταδικάζουν τη βία... απερίφραστα; Αν πράγματι νιώθουν «αποτροπιασμό», όπως λένε, ας κατεβάσουν τους υστερικούς λαϊκιστικούς τόνους και ας υψώσουν τη σκληρή αλλά λογική αντιπολιτευτική φωνή τους.

